

giver Tilskud, selvfølgelig til at forøge dette Tilskud paa den forholdsmæssige Maade, som her er Tale om.

Det er de Ændringer, som danner Grundlag for Udvalgsbetænkningen. Jeg skal i øvrigt ikke gennemgaa dem nøjere, da de alene refererer sig hertil, altsaa til at begrænse Lovforslaget til kun at omfatte 5 Maaneder, at gøre disse 5 Maaneder til een Understøttelsesperiode og at forandre Bestemmelsen vedrørende Understøttelsen til Børnene, som var fastsat til kun at skulle gælde 2 Børn, saaledes at der gives 10 Kr. maanedlig til hvert Barn i hver enkelt Familie, som har Ret til Tilskud.

Der blev i Folketinget fra Ordførerens Side udtalt overfor den højtærede Landbrugsminister, at man meget vilde henstille, at den højtærede Landbrugsminister vilde benytte sig af den Ret, der vilde blive givet i Lovforslaget, til forskudsvis at udbetale de Beløb, der her er Tale om, efterhaanden som Andragenderne kommer ind og de bliver godkendt, saaledes at Understøttelserne maatte blive udbetalt saa hurtigt som muligt. Og gælder det i al Almindelighed, saa gælder det sikkert her i dobbelt Grad, at hurtig Hjælp er dobbelt Hjælp, saa meget mere som jeg er af den Opfattelse, at den Hjælp, der her er Tale om, ikke alene har Betydning som direkte Understøttelse, men ogsaa har Betydning derigennem, at de Familiefædre, de Fiskere, der herved bliver understøttet, derved bliver sat i Stand til lettere at komme i Besiddelse af de Produktionsmidler, som er nødvendige for igen at kunne komme i Gang med Fiskeriet, og dette har jo sin særlige Betydning, hvis man saa hurtigt, som det lader sig gøre, kunde lade dem faa Del i den Understøttelse, de efter denne Lov bliver berettiget til.

Der har været nævnt adskillige Gange — ogsaa ved Sagens første Behandling her i dette høje Ting —, at man var betænkelig ved en fortsat Lovgivning paa dette Omraade, og det er vist den almindelige Opfattelse. Imidlertid mener jeg, at saaledes som Lovforslaget nu er ændret, maa Betæneligheden med Hensyn til denne Lov noget siges at være bragt til en Side, idet jeg forudsætter, at Administrationen nøje vil lægge Mærke til og i tilstrækkelig Grad vil tage Hensyn til den nye Bestemmelse, der er indsat i § 3, om, at det Tilskud, der er Tale om i denne Lov, kun kommer saadanne Fiskere til gode, om hvilke det kan siges, at deres Trang alene er fremstaaet paa Grund af de ekstraordinære Forhold, og at man i øvrigt, hvis trængende Fiskere

melder sig, ikke understøtter dem efter denne Lov, men understøtter dem paa anden Maade.

Endnu vil jeg kun til den højtærede Landbrugsminister rette en Henstilling. Det er blevet sagt mig, at der er Produktionsmidler her i Landet, som for en Dels Vedkommende tidligere paa en eller anden Maade har været behæftede, saaledes at de ikke har kunnet komme Fiskerbefolkningen til gode, at de Klausuler, eller hvad det er, de har været behæftede med, nu er hævede, men at man til Trods derfor aldrig ser noget af disse Produktionsmidler komme ud paa Markedet eller rettere komme Fiskerne til gode. Jeg vil da henstille, at der fra den højtærede Ministers Side maa blive gjort, hvad der kan gøres for, at disse Produktionsmidler, som er her i Landet, saa snart ske kan, maa blive stillet til Raadighed for Fiskerbefolkningen, thi paa denne Maade vil man lettest komme dette Erhverv til Hjælp, og det var dog at haabe, at vi ad den Vej kunde bidrage til, ja, maaske helt kunde faa gennemført, at de kunde komme i Gang med deres Erhverv, saaledes at man kunde fritage det offentlige for at skulle beskæftige sig med en Understøttelseslov, som den allerstørste Del af Fiskerbefolkningen selv meget ønsker hurtigst muligt skulde ophøre. Med disse Ord skal jeg paa Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget med de stillede Ændringer til Tingets Velvillie.

Martin Olsen: Jeg skulde ikke have taget Ordet, hvis der ikke i Betænkningen havde været et Udtryk, som jeg tror ikke er blevet rettet efter det sidste Udvalgs-møde. Betænkningen begynder med følgende Ord: „Som udtalt fra alle Sider ved Sagens første Behandling er der en vis Betænkelighed ved en fortsat Lovgivning paa dette Omraade“. Saa vidt jeg mindes, blev det i Udvalget vedtaget, at det skulde rettes; det var ikke fra alle Sider, men fra flere Sider, at man havde udtalt denne Betænkelighed. Jeg gør denne Rettelse, idet jeg gaar ud fra, at den ærede Ordfører (Maegaard) vil tiltræde den.

Ordføreren (Maegaard): Det er ganske rigtigt, hvad det ærede Medlem for København (Martin Olsen) udtalte, at dette Udtryk i Betænkningens første Linie fandtes i den Koncept, jeg som Ordfører havde sat op; og da jeg læste det op, gav det Anledning til, at der i Udvalget blev truffet Aftale om, at dette Udtryk „alle“ skulde udgaa. Jeg har ikke været opmærk-